

ДАН 11. (13. мај 2021. године) СМОЛЕНСК – НП СМОЛЕНСКО ПОЕЗЕРЈЕ

Дан смо започели доручком у нама добро познатом кафе ресторану «Мандариновий Гусь». Заправо ради се о локалном ланцу оваквих ресторана, можемо чути да их у граду Смоленску има око 20. Неки од њих функционишу по принципу експрес ресторана. Модерни су и лепо уређени, а на такав начин да ипак сваки ресторан има неко своје специфично обележје. Храна у њима је свежа и добра, услуга љубазна и цене реалне. Било је више таквих понудада од њих да мени прилагоде нама као гостима, али за то заиста није било потребе. Имамо већ прилично искуство живљења на територији Русије и чини нам се да је кухиња Смоленске области једна од најбољих. Иако се данима хранимо у њему нисмо сигурни да га зовемо правим именом - „Кинеска гуска” или „Кинески гусан”. Након доручка упутили смо се ка Универзитету где је професор Александр Петровић Катровски одржао интересантно предавање. Од њега смо сазнали да је посетио 110 држава света и трудио се да из сваке од њих као сувенир понесе кравату са неким географским обележјем, обзиром да је колекционар истих. Након занимљивог предавања смо се упутили ка штампарији која је основана 1975. године. Ту смо имали прилику да видимо цео процес штампања, од добијања пдф фајла до коначног производа. Ова штампарија се превасходно бави великим тиражима, а највише штампањем књига за ђаке и студенте. Пре кризе са пандемијом, штампарија је имала више од хиљаду запослених, док тренутно има 650 запослених. До пре неколико година, била је у државном власништву, док је сада у приватном. Од запослене које нас је спровела по просторијама овог предузећа смо сазнали неколико занимљивих чињеница у вези са процесом штампања. Једна од њих је да је неопходно обезбедити оптималну температуру и влажност ваздуха у радним просторијама, што се постиже вентилаторима, грејним телима, овлаживачима и др. На самом улазу у штампарију, налази се мали музеј посвећен машинама које су се раније користиле у процесу штампе. Након детаљне презентације о овом предузећу, упутили смо се у добро познати кафић „Мандарин Гоосе” на ручак. Одмах затим смо спаковали ствари и напустили хотел јер нас је чекао пут ка новој дестинацији - Националном парку „Смоленско Поезерје”. Пут је трајао око два сата. Стижемо у еколошку базу Балакланово, на обали истоименог природног језера дубоког 27 m. За ово и друга језера у овој области се раније мислило да су ледничког порекла, али сада све више њих ову тврдњу узима са великом дозом резерве. Чим смо пристигли у нови смештај, наша екипа је отишла на обалу језера како би уживала у живописном заласку сунца. Готово сваки члан наше екипе је био задивљен чистоћом језера, природом која га окружује и информацијама које су биле доступне на сваком кораку. Нисмо пропустили прилику да направимо феноменалне фотографије овог призора. У вечерњим часовима, предстојала нам је посета руској бањи. Отишли смо са не тако великим очекивањима, а вратили се задовољни и пуни прелепих утисака. Многи од нас су овде имали прилику да по први пут буду у просторији у којој је, при сувом ваздуху, температура +90 °С, а они најхрабрији и да се по изласку из сауне одмах освеже (окупају) у хладном језеру. Наши домаћини су се потрудили да нам учине потпуни угођај, припремивши богату трпезу. Након опуштајуће вечери пуне смеха и занимљивих разговора, добар сан је био осигуран.

